

เอกสารประกอบการรับฟังความคิดเห็น
ร่างประกาศสภาวิศวกร เรื่อง การกำหนดชื่อและอักษรย่อภาษาไทย ชื่อและอักษรย่อภาษาอังกฤษของ
สาขาวิชาซีพีวิศวกรรม (๑๗ สาขาวิชาซีพีวิศวกรรม) พ.ศ.

๑. สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการวิชาชีพวิศวกรรมภายในประเทศรวมถึงที่สภาวิศวกรมีพันธะผูกพันข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการบริหารวิศวกรรมข้ามแดน ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔

๒. ความจำเป็นที่ต้องออกกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหา

เพื่อกำหนดชื่อและอักษรย่อภาษาไทย ชื่อและอักษรย่อภาษาอังกฤษของสาขาวิชาซีพีวิศวกรรม (๑๗ สาขาวิศวกรรม) เพื่อนำไปใช้กับระบบเอกสารและฐานข้อมูลของสภาวิศวกรเกี่ยวกับการออกใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

๓. หลักการอันเป็นสาระสำคัญ

การกำหนดชื่อและอักษรย่อภาษาไทย ชื่อและอักษรย่อภาษาอังกฤษของสาขาวิชาซีพีวิศวกรรม (๑๗ สาขาวิศวกรรม) ในการออกใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

๔. ประเด็นที่จะรับฟังความคิดเห็น

ชื่อและอักษรย่อภาษาไทย ชื่อและอักษรย่อภาษาอังกฤษของสาขาวิชาซีพีวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะนำไปใช้กับระบบเอกสารและฐานข้อมูลของสภาวิศวกรเกี่ยวกับการออกใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ดังนี้

ลำดับ	ชื่อภาษาไทย	อักษรย่อ	ชื่อภาษาอังกฤษ	อักษรย่อ
๑	วิศวกรรมเกษตร	วกษ.	Agricultural Engineering	AgE
๒	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	วคพ.	Computer Engineering	CpE
๓	วิศวกรรมชายฝั่ง	วขฝ.	Coastal Engineering	CtE
๔	วิศวกรรมชีวการแพทย์	วชพ.	Biomedical Engineering	BmE
๕	วิศวกรรมต่อเรือ	วตร.	Naval Architecture and Marine Engineering	NAME

ลำดับ	ชื่อภาษาไทย	อักษรย่อ	ชื่อภาษาอังกฤษ	อักษรย่อ
๖	วิศวกรรมบำรุงรักษาอาคาร	วบอ.	Building Maintenance Engineering	BME
๗	วิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย	วปอ.	Fire Protection Engineering	FPE
๘	วิศวกรรมปิโตรเลียม	วปต.	Petroleum Engineering	PtE
๙	วิศวกรรมพลังงาน	วพง.	Energy Engineering	EnE
๑๐	วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์	วมท.	Mechatronics Engineering	MctE
๑๑	วิศวกรรมยานยนต์	ววยย.	Automotive Engineering	AE
๑๒	วิศวกรรมระบบราง	วรร.	Rail Engineering	RE
๑๓	วิศวกรรมสารสนเทศ	วสส.	Information Engineering	IfE
๑๔	วิศวกรรมสำรวจ	วสร.	Survey Engineering	SvE
๑๕	วิศวกรรมแหล่งน้ำ	วสน.	Water Resources Engineering	WRE
๑๖	วิศวกรรมอากาศยาน	วอย.	Aeronautical Engineering	AnE
๑๗	วิศวกรรมอาหาร	วอห.	Food Engineering	FE

.....

ประกาศสภาวิศวกร
ที่/...
เรื่อง การกำหนดชื่อและอักษรย่อภาษาไทย ชื่อและอักษรย่อภาษาอังกฤษ
ของสาขาวิชาชีพอวิศวกรรม
(๑๗ สาขาวิชาชีพอวิศวกรรม) พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอักษรย่อภาษาไทย ชื่อและอักษรย่อภาษาอังกฤษของสาขาวิชาชีพอวิศวกรรม ๑๗ สาขา เพื่อประโยชน์ในการติดต่อประสานงานและการตรวจสอบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพอวิศวกรรมและวิชาชีพอวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ.๒๕๖๐ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพอวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกรในการประชุมครั้งที่/.. เมื่อวันที่ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสภาวิศวกร เรื่อง การกำหนดชื่อและอักษรย่อภาษาไทย ชื่อและอักษรย่อภาษาอังกฤษ ของสาขาวิชาชีพอวิศวกรรม (๑๗ สาขาวิชาชีพอวิศวกรรม) พ.ศ.”

ข้อ ๒ ประกาศให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ชื่อและอักษรย่อภาษาไทย ชื่อและอักษรย่อภาษาอังกฤษ ของสาขาวิชาชีพอวิศวกรรม (๑๗ สาขาวิชาชีพอวิศวกรรม) ให้ใช้ ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ชื่อภาษาไทย	อักษรย่อ	ชื่อภาษาอังกฤษ	อักษรย่อ
๑	วิศวกรรมเกษตร	ว กษ.	Agricultural Engineering	AgE
๒	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	ว คพ.	Computer Engineering	CpE
๓	วิศวกรรมชายฝั่ง	ว ชฝ.	Coastal Engineering	CtE
๔	วิศวกรรมชีวการแพทย์	ว ชพ.	Biomedical Engineering	BmE
๕	วิศวกรรมต่อเรือ	ว ตร.	Naval Architecture and Marine Engineering	NAME
๖	วิศวกรรมบำรุงรักษาอาคาร	ว บอ.	Building Maintenance Engineering	BME
๗	วิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย	ว ปอ.	Fire Protection Engineering	FPE
๘	วิศวกรรมปิโตรเลียม	ว ปต.	Petroleum Engineering	PtE
๙	วิศวกรรมพลังงาน	ว พง.	Energy Engineering	EnE
๑๐	วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์	ว มท.	Mechatronics Engineering	MctE

ลำดับ	ชื่อภาษาไทย	อักษรย่อ	ชื่อภาษาอังกฤษ	อักษรย่อ
๑๑	วิศวกรรมยานยนต์	วยย.	Automotive Engineering	AE
๑๒	วิศวกรรมระบบราง	วรร.	Rail Engineering	RE
๑๓	วิศวกรรมสารสนเทศ	วสส.	Information Engineering	IfE
๑๔	วิศวกรรมสำรวจ	วสร.	Survey Engineering	SvE
๑๕	วิศวกรรมแหล่งน้ำ	วสน.	Water Resources Engineering	WRE
๑๖	วิศวกรรมอากาศยาน	วอย.	Aeronautical Engineering	AnE
๑๗	วิศวกรรมอาหาร	วอห.	Food Engineering	FE

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

(.....)

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการวิชาชีพวิศวกรรมภายในประเทศรวมถึงเพื่อให้ได้ประโยชน์จากข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการบริการวิศวกรรมข้ามแดน จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ใบรับรอง” หมายความว่า ใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่สภาวิศวกรออกให้แก่บุคคลที่ผ่านการประเมินการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้”

“ระดับวิศวกร” หมายความว่า ผู้มีความรู้ซึ่งสามารถปฏิบัติงานในระบบงาน ดูแล ซ่อมบำรุง และรักษาระบบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัย

“ระดับวิศวกรวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ ในการออกแบบระบบงานและติดตั้งระบบงานใหม่ ให้คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อนในสาขานั้นได้อย่างเหมาะสม รวมถึงตระหนักถึงภาวะความเสี่ยงของผลกระทบของการแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมนั้น

หมวด ๑

ใบรับรอง

ข้อ ๔ สาขาวิชาชีพวิศวกรรมที่สภาวิศวกรจะรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและออกใบรับรอง ให้เป็นไปตามสาขาวิชาชีพวิศวกรรมตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ข้อ ๕ ใบรับรองมี ๒ ระดับ คือ

(๑) ระดับวิศวกร และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Registered Engineer”

(๒) ระดับวิศวกรวิชาชีพ และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Registered Professional Engineer”

หลักเกณฑ์ ประเภท และขนาดของงานในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๖ ใบรับรองให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่สภาวิศวกรออกใบรับรอง

หมวด ๒

คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม

ข้อ ๗ ผู้ขอใบรับรองต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) เป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกวิสามัญ

(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่า

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับรองด้วยเหตุตามข้อ ๑๔ (๓) (ข) (ค)”

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบรับรอง

ข้อ ๘ ให้ผู้ประสงค์ขอใบรับรอง ยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอใบรับรอง และหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาออกใบรับรองในนามสภาวิศวกรเมื่อผู้ยื่นคำขอ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ระดับวิศวกร

(ก) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่าปริญญา ในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นหลักสูตรตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่ยื่นคำขอ โดยได้รับการรับรอง มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจากสภาวิศวกร หรือองค์กรระดับสากล ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกร กำหนด

(ข) กรณีหลักสูตรไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาตาม (ก) ผู้ยื่นคำขอ ต้องผ่านการทดสอบความรู้ ในสาขาวิศวกรรมที่ยื่นคำขอ โดยได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ จึงจะถือว่าผ่านการทดสอบความรู้

(๒) ระดับวิศวกรวิชาชีพ

(ก) มีใบรับรองระดับวิศวกร

(ข) มีประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ โดยยื่นบัญชีแสดงผลงาน และปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสามปี และมีหน่วยความรู้ ตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(ค) ผ่านการทดสอบความรู้ความชำนาญในประสบการณ์และความสามารถโดยได้คะแนน ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบจึงจะถือว่าผ่านการทดสอบความรู้

กรณีผู้ยื่นคำขอใบรับรองระดับวิศวกรวิชาชีพมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม หรือมีประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ โดยยื่นบัญชีแสดงผลงาน และปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอตั้งแต่สามปีขึ้นไป ให้ยกเว้น คุณสมบัติตาม (๒) (ก)

(๓) การทดสอบความรู้ตาม (๑) (ข) และ (๒) (ค) สภาวิศวกรจะจัดการทดสอบเอง หรือเห็นชอบให้สมาคมวิชาชีพหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้จัดการทดสอบก็ได้ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการยื่นขอความเห็นชอบในการจัดการทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกร กำหนด

ข้อ ๑๐ การทดสอบความรู้ระดับวิศวกรและระดับวิศวกรวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ สภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการจากผู้ชำนาญการพิเศษ ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๙ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติ พิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้ง ดำเนินการอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกใบรับรองหรือในกรณีที่มีมติ ไม่ออกใบรับรอง ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้น ๆ ทราบภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ยื่นคำขอแจ้งความประสงค์ ไว้ก็ได้

ให้ผู้ยื่นคำขอที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกใบรับรองชำระค่าธรรมเนียม ใบรับรองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจากสำนักงาน สภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ จะขอใบรับรอง

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการออกใบรับรองให้แก่ผู้นั้น

หมวด ๔ การต่ออายุใบรับรอง

ข้อ ๑๓ ผู้ที่ประสงค์จะต่ออายุใบรับรอง ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบรับรองต่อสำนักงานสภาวิศวกรตามแบบคำขอต่ออายุใบรับรองและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองสิ้นอายุ และมีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เมื่อยื่นคำขอต่ออายุใบรับรองแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าคณะกรรมการสภาวิศวกรจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบรับรอง

ให้นำข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้กับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาต่ออายุใบรับรองโดยอนุโลม

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบรับรองแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการต่ออายุให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการต่ออายุ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุห้าปีนับจากวันที่ใบรับรองเดิมสิ้นอายุ

หมวด ๕ การสิ้นสุดและการเพิกถอนใบรับรอง

ข้อ ๑๔ ใบรับรองสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้ได้รับใบรับรองตาย

(๒) ขาดต่ออายุใบรับรอง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๓) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนใบรับรอง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(ข) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอใบรับรองหรือคำขอต่ออายุใบรับรองในสวนที่เป็นสาระสำคัญ

(ค) มีการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแห่งวิชาชีพวิศวกรรมอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ปรากฏเรื่องอันเข้าข่ายการเพิกถอนใบรับรองตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการสภาวิศวกร
เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยไม่ชักช้า

หมวด ๖

เรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๑๕ กรณีผู้ได้รับใบรับรองระดับวิศวกร หรือใบรับรองระดับวิศวกรวิชาชีพ ประสงค์
จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจาก
สภาวิศวกร

หมวด ๗

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖ ในวาระเริ่มแรกของคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษ เพื่อปฏิบัติหน้าที่
ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ประสบการณ์
และความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของแต่ละสาขา และออกใบรับรองให้เป็นระดับ
วิศวกรวิชาชีพ เพื่อแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษ แล้วแต่กรณี
โดยให้ยกเว้นการบังคับใช้ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชัยวีร์ สุวรรณสวัสดิ์

นายกสภาวิศวกร